

التوحيد والعبادة

دوو نامه‌ی پوخت و به سوود له‌باره‌ی
یه‌کتابه‌رسی و به‌ندایه‌تی

له‌به‌ر رۆشنایى قورئان و فهرمووده مه‌حممه‌گان

ته‌خریجی فهرمووده‌گان له‌سه‌ر په‌رتوکه‌کانی
زانای پایه‌به‌رز شیخ محمد بن ناصر الدین الالبانی کراوه
ره‌حمه‌تی خ‌وای لی‌ییت

دانانی

شیخ نه‌بو محمد المقدسی

وه‌رگیران و ئاماده‌کردنی

ئیمام عبد الله

پیگه‌ی گزنگ

مؤسسة القابضون على الجمر

دوو نامه‌ی پوخت و به سوود له‌بارهی

یه‌کتا په‌رستی و

به‌ندا یه‌تی

(التَّوْحِيدَ وَالْعِبَادَةَ)

له‌به‌ر پوشتای قورئان و فهرمووده سه‌حیه‌کان

دانانی:

شیخ نه‌بو محمد المقدسی

وه‌رگیران و ناماده‌کردنی:

نیمام عبدالله

ته‌خریجی فهرمووده‌کانی له‌سه‌ر

په‌رتوکه‌کانی زانای پایه‌به‌رز شیخ محمد بن ناصر الدین الالبانی کراوه‌رحمه‌تی خوای لی‌بیّت

نامه‌ی به کهم

به کتا به رستن خوا

تَوْحِيدُ اللَّهِ

حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ (الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى)

مافی خوا به به سهر به نده کانه وه (کۆله کهی دامه زراو)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد قائد الغر المحجلين، وعلى آله وأصحابه الذين حملوا راية الجهاد في ربوع العالمين، وعلى قادة الحق، ودعاة الخير بإحسان إلى يوم الدين.

وبعد:

بزانه: خواى گه وره له ئيمه و توش خووش بيٽ، يه كه م شتيك كه خواى گه وره فپرزي كردوو له سهر بهنده كانى، كه بيزانن و فيري بن و كارى پى بكن، پيش نويژ كردن و به پوژو بوون و حج كردن و تهواوى فپرائيزه كانى ديكه ئيسلام، بريتيه له يه كتاپه رستى (تهوحيد) خواى گه وره، به لى يه كتاپه رستى خواى گه وره، چونكه خواى گه وره ده فهرمويت: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (محمد ١٩) واته: بزانه و فيري به كه هيچ خوايهك نيبه به هق شياوى په رستن و به ندياهه تى بو كردن بيٽ، ته نها زاتى پيروزي (الله) نه بيٽ.

وه خواى گه وره هموو مروقه كانى ته نها و ته نها له پيناوى به ديهيئان و جيبه جى كردنى ئه م مه به سته گه وره و عظيمه به دى هيئاوه، بهو به لگه لى له سوره تى (الذاريات) دا ده فهرمويت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (٥٦) واته: من جن و مروقه كانم ته نها له بهر به ندياهه تى خو م به دى هيئاوه/ يان من جن و مروقه كانم دروست نه كردوو بو ئه وه نه بيٽ كه ته نها من بپه رستن و به ندياهه تى بو من بكن.

زانايانى ته فسير ده فهرموون: اى ليوحدون، (يعبدونني وحدي)، واته بو ئه وه لى يه كتاپه رست بن، به ته نها به ندياهه تى و عيبادهت بو من بكن، وه هر ئه وشه و اتا و ماناى (لا اله الا الله)، واتاى ئه وه لى هيچ په رستراوىك نيبه به هق ته نها زاتى پيروزي (الله) نه بيٽ.

وه ئه مه، ئه و مه به ست و ئامانجه لى كه له پيناويدا تهواوى پيغه مبه رانى بو نيړدراوه، وه خواى گه وره ده فهرمويت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ (النحل ٣٦) واته ئيمه بو هموو گه ل و نه ته وه لى كه (قهوميك)

پیغهمبه ریگمان رهوانه کردوه، ههتا بهندایهتی خوی گهوره بکهن و واز له بهندایهتی و گوپرایهلی (طاغوت) بهینن)).

(۱) مانا و اتای (طاغوت) بهم جوړهیه : ((یشمل کل معبود عُبِدَ مِنْ دُونِ اللَّهِ تَعَالَى بِأَيِّ نَوْعٍ مِنْ أَنْوَاعِ الْعِبَادَةِ وَهُوَ غَيْرُ مُنْكَرٍ لِذَلِكَ)) . واته: هه موو په رستراویک دهگریته وه که له جیگه خوی گهوره په رستریت ، بههر جوړیک له جوړهکانی بهندایهتی بۆ کردن بیټ، ئه ویش رازی بیټ پیی و هیچ نکولی په رستنی نه کات)) . بهم جوړه پیناسه دی دهگریت.

هاوهلی موفه سیر (موجاهید) خوی لی رازی بیټ دهفهرمویت:

((الطاغوت: الشيطان في صورة الإنسان يتحاكمون إليه وهو صاحب أمرهم)) . واته طاغوت: شهیتانه له وینه و شیوهی مروّفا، که مروّفه کان دهگریته وه بۆلای حوکم و بریاری و ئه ویش حوکم و فرمانیان پیده کات و ده بیته حاکمیان)) .

ههروه ها شیخی ئیسلام ئین تهیمیه رهحمهتی خوی لی بیټ دهفهرمویت:

((وَلِهَذَا سُمِّيَ مَنْ تُوحِكَمَ إِلَيْهِ مِنْ حَاكِمٍ بغيرِ كِتَابِ اللَّهِ: طَاغُوتٌ)) ۱ . واته: له بهر ئه مه ئهوانه ی حوکم به کیتابی خوا گهوره (قورئان) ناکه و حوکم بۆلای ئه وان دهگریته وه له جیگای کیتابی خوی گهوره، پییان دهوتریت و ناویان لی دهنریت: طاغوت)) .

وه قوتابی شیخی ئیسلام ئین تهیمیه، که ئین قهیمیه ئه لجهوزی به رهحمهتی خوی لی بیټ دهفهرمویت: ((الطاغوت: كل من تجاوز به العبد حده من معبود أو متبوع أو مطاع، فطاغوت كل قوم من يتحاكمون إليه غير الله و رسوله، أو يعبدونه من دون الله، أو يتبعونه على غير بصيرة من الله، أو يطيعونه فيما لا يعلمون أنه طاعة لله)) ۱ . واته: طاغوت: بریتیه له هه موو ئه و شتانه ی که بهنده سنوریان ده بزینیت له په رستراویک یان شوین کهوتنی یان گوپرایهلی کردنی، وه طاغوتی هه موو گهل و قهومی که له وه کهسه یه که حوکم و بریار دهگریته وه بۆلای، له جیگای ئه وه ی بی گپړنه وه بۆلای خوا و پیغهمبه ره که ی، یان ئه وه ی له جیگای خوی گهوره دهپه رستن و بهندایهتی بۆ ده که ن، یان شوینی ده که ون کویرانه و به بی هیچ به صیرت و چاو پونی یه که له خوی گهوره وه، (واته: بی ئه وه ی بگریته وه بۆلای کیتاب و سوننه ت، چونکه به صیرت بریتیه له کیتاب و سوننه ت)، وه گوپرایهلی و ئیتاعه ی ده که ن له شتانی که ن نازانن گوپرایهلی و ئیتاعه کردنی بۆ خوی گهوره یه، واته تنها مافی خوی گهوره یه و دروست نییه بۆ که سی دیکه بگریت)) .

ههروه ها دهفهرمویت: ((من تحاكم أو حاكم إلى غير ما جاء به الرسول صلى الله عليه وسلم فقد حكم الطاغوت أو تحاكم إليه)) ۱ . واته: جا هه ره که سی که حوکمی برده وه بۆلای که سی که یان شتیکی کرده حاکم، جگه له وه ی که پیغهمبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هی ناوییه تی، ئه وه طاغوتی کردوته حاکم و حوکمی بۆلای طاغوت گه راندوته وه)) .

وه وشه ی (طاغوت) له (الطغیان) وه وه رگریاره، که ئه ویش بریتیه له وه ی دروست کراو یان مروّفه ئه و سنور و ئه نازه بشکینی و به زینی که خوی گهوره بۆلای داناوه و سنوری کردوه، وه جوړهکانی بهندایهتی (عیبادهت) زۆرن، یان بهندایهتی چهند جوړیکه، وه که چۆن سجود و رکوع و دوعاو نذر و (ذهبیج) سه رپرین هه موویان بهندایهتی و عیبادهتن، وه به هه مان جوړ گوپرایهلی و ئیتاعهت له ته شریعه دا به هه مان جوړ بهندایهتی و عیبادهته وه رکوع و سجود ...

خوای گهوره دهفهرمویت: ﴿ اَنْ اَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴾ ئەمەش مانا و واتای (لا إله إلا الله) یه، چونکه پیک هاتوو له نهفی و ئیسپات، واته نکولی کردن و بهدرۆ خستنهوه، پاشان باوه رهینان و ساغ بوونهوه، ئەویش یه که میان بریتیه له نهفی کردن و بهدرۆ خستنهوهی تهواوی خواکانی دیکه، که دهلین (لا إله) هیچ خوییه که نییه، وه دووه میان بریتیه له باوه رهینان و ساغ بوونهوه به باوه رهینان به خوای گهوره و تاک و تهنها، که دهلین (إلا الله) تهنها زاتی پیروزی (الله) نه بیته .

واته دهستهواژهی شه هادهت (لا إله - إلا الله) له دوو بهشی سه رهکی پیک دیت، که پییان دهلین (النفي والاثبات) بهدرۆ خستنهوه و ساغ بوونهوه، بهم جوړه:

• لا إله: دوو کهوتنهوه و بی باوه بوون دهگریتهوه به هه موو ئەو شتانهی که جگه له خوای گهوره دهپه رستری و بهندایه تی یان بو دهکریته، که پیی دهوتریت (النفي)، و ئەویش بریتیه له (طاغوت) ئەگه رازی بیته به په رستنی و بهندایه تی بو کردنی.^۲

• إلا الله: پیک دیت له ئیسپات و ساغ بوونهوه و باوه رهینان به بهندایه تی خوای تاک و تهنها، و پیی دهوتریت (ئیسپات).

وه ده بیته بو به جی گه یاندن و ته حقیقی ئەم وشه گهوره و پیروژه، هه ردوو بهشی (نهفی) و (ئیسپات) پیکه وه کو بکرینهوه، چونکه (نهفی) بوخوی به تهنها بریتیه له کوفر و ته عطیل و بهدرۆ خستنهوه، وه (ئیسپات) یش بوخوی هه ر به تهنها به بی (نهفی) بهس نییه، چونکه باوه ر و ئیمان به تهنها به بی نهفی و کافر بوون به خوا و په رستراوه کانی دیکه دانامه زریته، چونکه باوه رهینان (ئیسپات) به تهنها په رستراوه کانی دیکه ش دهگریتهوه، به لām له سه ر بنه مای (نهفی) و (ئیسپات) بهنده له نیوانی هه ردووکیاندا کو ده بیتهوه، ئیتر بهو جوړه خوای گهوره به تاک و تهنها دهپه رستیته و تهنها بهندایه تی بو ئەو دهکات و کوفر و بهرائه تیش دهکات به تهواوی په رستراوه کانی دیکه، وه تهنها بهم جوړه یه کتا په رستی (ته وحید) دیتته ئامانج و

۲) ئەمەش مه رجیکی گزنگه: چونکه دهستهواژهی (طاغوت) ناچه سپیته به سه ر ئەو که سانهی که دهپه رستری و، ئەوانیش رازی نین به په رستنیان، وه که فریشته و پیغه مبه ر عوزهیر و عیسا مه سیح و جگه ئەوانیش، له پیغه مبه ران و پیاو چاکان و صالحین، به مانه ناوترین طاغوت، وه بهرائه تیان لی نا کریته، به لām بهرائه ت دهکریته له په رستی و بهندایه تی کردنیان و له بیرو باوه ری عیابدهت (ئولو هیهت) یان .

دهچه سپیت، که هه موو پیغه مبهراڤ پیی هاتوون، به لام زۆربهی خه لکی لیی بی ناگان،
وا ده زانن ته نها به جیبه جی کردنی بهشی دووهم شه هاده که یان داده مه زیت !
خوای گه وره (عزوجل) ده فهرمویت: ﴿يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ (النحل: ۲). واته: خوای گه وره
جوبره ئیل و ئه وانهی له گه لیدان له فریشته کانی دیکه، ده نیییت به فهرمانی
په یامبه رییتی بو سهر (محمد) صلی الله علیه وسلم و ته وای پیغه مبه ره کانی دیکه، که
خه لکی له سزای خوای گه وره بترسیئن و، پییان بلین و ناگاداریان بکه ن که : هیچ
په رستراویک نییه به هه ق جگه من، واته زاتی پیروزی (الله) که به ندایه تی و گوپرایه لی
بو بکه ن، که واته به ته نها به ندایه تی بو من بکه ن و ته نها له من بترسن)).

وه هه روه ها خوای گه وره له سوره تی (الانبیاء) دا ده فهرمویت: ﴿وَمَا
أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (۲۵). واته: ئهی
(محمد) له پیش توشدا هیچ پیغه مبه ریگمان نه نار دوو، ته نها به مه بهستی ئه وه
نه بویت که به خه لکی رابگه یه نن جگه له خوای گه وره هیچ کهس و په رستراویکی
دیکه نییه به هه ق، بویه ته نها به ندایه تی و په رستش بو من بکه ن و به ته نها من
په رستن)).

وه له سوننه تی پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) به سه حیخی هاتوو که
پیغه مبه ری خوا ده فهرمویت: ((افضل ما قلت له أنا، والنبیون من قبلي : قول لا إله إلا
الله وحده لا شریک له)).^۳ واته: چاکترین و به نرخ ترین شتی که من و ته وای
پیغه مبه ره کانی دیکه ی پیش من که ووتومانه، وتهی: (هیچ خوایه ک نییه به هه ق
شیایو په رستن و به ندایه تی بو کردن بیته جگه خوای تاک و ته نها و بی شریک و
هاوه ل نه ییت) بووه)).

هه ر له م پیناوه گه وره و گرنگ و بنه ره تییه دا، بهر به ره کانی و نیزاع له نیوان
پیغه مبه ران و گهل و قه و مه کانیاندا دروست بووه و سه ری هه لداوه، وه هه ر له
پیناویشییدا (الولاء والبراء) وه لائو به رائه ت و (الحب والبغض) خو شه یستی و رق و
کینه و (المولات و المعاداة) دو ستایه تی و دو ژمنایه تی دروست بووه، وه هه ر له
پیناویشییدا زۆربهی پیغه مبه ران نازار دراو و کوژراو و گیانیان به خت کردوو، وه

۳ (صحیح: ئیمامی بوخاری و مالیک و ترمذی و به یه قی و طه به ری ریوایه تیان کردوو .

هەر له پیناویدا هاوێل و سهحابیهکان رهزای خویان لی بیته له (مهککه) واته خاکی پیغهمبهری خوا سزا دراو، له پیش ئهوهی نوێژ و پۆژو و حهج و تهواوی فرهائیزهکانی دیکه واجب ببیت، واته ئیشتا نوێژ و حهج و پۆژو و جیهاد و هیچ کاریکی دیکه فرهز نهکراوون، تهنها یهکتاپهرستی (تهوکید) نهبیت...^٤، بۆیه خوای گهوره دهفرمویته: ﴿وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾ (ص: ٤-٥). واته: بێ باوهڕ و موشریکهکانی قورهریش (مهککه) زۆریان پێ سهیر بوو، که خوای گهوره پیغهمبهریکی ترسینهری له نهسهبی خویان بو ناردوون، ئیتر بێ باوهڕهکان وتیان، بهراستی ئهم کابرایه تهنها درۆزن و ساحیریک زیاتر نییه و، تهنها چاوبهست و فرت و فیلمان لی دهکات، یهعنی ئیمه واز له ههموو خواکانمان بهینین و بهتهنها یهک خوا بپهرستین، بهراستی ئهمه شتیکی سهیره)).^٥

وتهی خوای گهوره له موشریکهکانهوه، لهبارهی دژایهتی و نکولی کردنیان بهرانبهڕ بانگهوازی پیغهمبهڕ، گهوهیی پهيامی پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) نیشان دهدات، وهک خوای گهوره لهسهڕ زووبانی ئهوانهوه دهفرمویته: ﴿أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا﴾ واته ئیمه واز لهو ههموو خوایه بهینین و تهنها یهک خوا بپهرستین؟ ئهمهش تهفسیر و واتای ئایهتی ﴿أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ دهگهیهنیت، وه ئهم ئایهتهش تهفسیر و واتای (لااله الاالله) یه.

ئهمهیه پته و کۆلهکهی مهتین و دامهزراو (العروة الوثقی)، که خوای گهوره بهلینی داوه و ضهمانی کردووه که ههرکهس له بهندهکانی بهراستی دهستی پیوه

٤ (له ماوهی ئهو چهند سالهی بانگهوازی پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له مهککهدا، ههمووی تهنها بو یهکتاپهرستی خوای گهوره بوو، واته تهوکید، وه نوێژ سالیکی پیش هیجهرتی پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له مهککهوه بو مهینه واجب کرا، جا ناگاداربه !

٥ (زانایان دهفرموون: هۆکاری دژایهتی قورهریش ئهوهبوو که پیغهمبهری خوا، بانگهوازی یهکتاپهرستی دهکرد، وه بانگهوازی پهرستن و بهندایهتی یهک خوای به تاک و تهنها دهکرد، پاشان ئهوانیش شتی وایان زۆر پێ سهیر بوو، بۆیه به پیغهمبهریان دهووت ساحیر و درۆزن، وه ههروهها ههندیکی جاریش لهبهر بهلاغه و بهیانی قورئان بوو، چونکه تهواوی شاعیرهکانی مهککه و قورهریش له بهرانبهڕ بهلاغه و بهیانی قورئان سهریان سورماوو، چونکه ئهو زهمانه باو باوی بهلاغه بوو، وه قورئانیش تهحهدا ی تهواوی بهلاغ زانهکانی قورهریشی دهکرد، ئیتر بۆیه بێ باوهڕهکان زۆر سهیریان له بهلاغه و بهیانی قورئان هاتبوو، چونکه پیغهمبهری خوا ئهو شتانهی نه نهزانی و خویندهوای نهبوو، ئیتر تهنها دهیان ووت ههمووی سیحره و فرت و فیله، ئهگهرنا (محمد) ئهمانه چۆن و لهکوی وه خیرا فیر بوو !^٦

بگرن، هیچ کات بهر نابیت و جیانابیتته وه لییان، وه به پتهوی رایان بگریت و نه پچریت، وه پزگاری و نه جاتی مروفت تهنها بهم کولهکه و پته مهتینه وهیه، واته مروفت هیچ کات نه جاتی نابیت و سهرکه وتوو نابیت تهنها به دست گرتن بهم کولهکه وه نه بیت، چونکه خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا﴾ (البقره ۲۵۶). واته: زور لیگردن و ئیجباری کردنی هیچ کهسیک له خاوه ناسمانییه کان (یههود و نه صارا) ناکریت بو یه کتاپه رستی و تهو حید دواى باوهر هینانی عه ره به کان، چونکه ئیمان و کوفر، یان هق و باطل، ههردووکیان ئاشکران و دیاری کراون، هه رکهس بی باوهر و کافر ببیت به (طاغوت) واته به هه موو جو ره کان ییه وه، وه گویا ریه لی فهرمانی شه یقان و په رستن و به ندایه تی بت و دروست کراوه کان، وه باوهر و ئیمانی ته واوه تی به یینیت به خوای گه وره (الله) و نه وهی ناردویه تی، نه وه دهستی کردووه به پته و کولهکه ی مهتینه وه (العروة الوثقی) واته (لا إله إلا الله) که پیی ده لی یه کتاپه رستی یان تهو حیدی خوای گه وره، وه هیچ کات نه و پته و کولهکه مهتینه پچرانی یو نییه، یان هیچ کات خاوه نه که ی له نازو به ره که تی به هشت بی بهش نابیت، یان هه رگیز به سزای دوزهخ سزا نادریت ((.

• بهشی یه که می ئایه ته که خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ﴾ واته هه رکهس بی باوهر (کافر) ببیت به (طاغوت)، نه م به شه یان نه و نه فی و به دروختنه وه و بی باوهر بوونه یه که پیک دیت له برکه ی یه که می شه هاده ت (لا إله) هیچ خوایه ک نییه به هق، و نه فی هه موو خواو په رستراوه کانی دیکه ده کات.

• بهشی دووه می ئایه ته که ﴿وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ نه مهشیان به پیچه وانیه برکه ی یه که مه وهیه و، بو (ئیسپات) و باوهر هینانه به خوای تاک و تهنها، که برکه ی دووه می شه هاده ت (إلا الله) ده کات.

نه و پته و کولهکه مهتینه (العروة الوثقی) اییه که هیچ کات بهنده به بی په یوهستی و دهست پیوه گرتنی (اعتصامی) نه جات و سهرفران نابیت، نه ویش بریتیه له (لا إله إلا الله)...

له بهر نه وه کولهکه و پایه کانی ئیمان و باوهر زورن، وه خه لکیش دهستیان له هه مووی یان له هه ندیکی قایم بووه، هه ندیکیان تهنها دهستی له کولهکه ی نویتز قایم

بووه، وه هندیکی تریان دهستی تهنه له کۆلهکهی چاکه و کاری خیر قایم بووه، بهلام ئەمانه هه مووی به تهنه بهس نییه بۆ پزگاری و نه جات بوون و سهرفرازی، بهبی دهست گرتن به کۆلهکه و بن ههنگلی مهتینهوه (العروة الوثقی) واته (لاإله إلاالله) نه بیته، چونکه به هیچ جوړیک هیچ جوړه پزگاری و سهرفرازییهک نییه، ئیلا به دهست گرتن و جیبه جی کردنی ئەم کۆلهکه و بن ههنگله مهتینهوه نه بیته (لاإله إلاالله)، ههتا ئەم کۆلهکه مهتینه پییش هه موو کۆلهکهکانی دیکه جیبه جی نه کریته هیچ کام له کۆلهکهکانی دیکه دانامه زریته و وهرناگیرد ریته، واته ئەساس و کۆلهکهی یه کهم پییش هه موو کۆلهکهکانی دیکه بریتیه له کۆلهکهی (لاإله إلاالله)...

هه ر بۆیه فیرعه ونی ظالم و ستهم کار کاتیکی هه لاک و تیاچونی له سه ر دابه زی و مردن و خنکان یه خه ی گرت، په نای نه برد بۆ هیچ شتیکی و نه گه رایه وه بۆ هیچ کاریکی، تهنه ئەوه نه بیته، واته بۆ کۆلهکه ئەساس و پته وه که، بهلام که ی؟ دوا ی ئەوه ی کار له کار ترازا و مه جال و فرسه تی نه ما، بۆیه خوا ی گه وره ده فهرمو یته: ﴿وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (یونس ۹۰). واته: ئیمه نه وه کهانی ئیسرا ئیلمان (واته موسا و شو یین که وتوه کهانی) مان له ده ریای (سو یس) وه په رانده وه، پاشان فیرعه ون و سو پا که ی شو ینیان که وتن هه تا بیانگرنه وه، هه تا ئەو کاته خه ریک بوو فیرعه ون بخنکی و نو قم بیته، جا کاتیکی خو ی و سو پا که ی نو قمی ئاو بوون، و فیرعه ون هیوا ی رزگار بوونی نه ما، ئەو کاته ووتی: ئەوه ئیمانم هی نا، که جگه له و خوا یه که نه وه کهانی ئیسرا ئیل (موسا و شو یین که وتوه کهانی) ئیمانیان پی هی نا وه، هیچ په رستراویکی تر نییه شیوا ی په رستن و به ندایه تی بۆ کردن بیته، وه منیش له و که سانه م که ملکه چی خوا ی گه وره ن)).

وه هه ر له بهر گه وره یی و عه ظه مه تی یه کتا په رستی (ته وحید) له فهرمووده یه کی سه حیحدا هاتو وه له ئیبن عه با سه وه ئەو یش له پیغه مبه ری خودا وه (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: ((والذي نفسي بيده لو جيء بالسموات والأرضين ، ومن فيهن وما بينهن ، وما تحتهن فوضعت في كفة الميزان ووضعت شهادة أن لا إله إلا الله في الكفة

٦ (وهك شیخی پایه بهر زمان (محمد بن ناصرالدين الالبانی) رحمه تی خوا ی لی بیته ده فهرمو یته: هه تا کۆلهکه و پایه کان دروست نه کریته سه قف دروست نا کریته، یا خود ئەگه ر کۆلهکه به ته واوی دانه مه زریته وهك ئەوه وایه خانوو له سه ر ده ریا دروست بکریته. به لی کۆلهکه ی مه تین پییش هه موو شتیکیه (العقیده اولاً).

الأخرى لرجحت بهن)). واته: سویندم بهوئی که گیانی منی بهدهسته، نهگهر ههموو ئاسمانهکان و زهوئی، و ههموو نهوانهئی له بهینیدان و له نیوانیانندان و له ژیریاندان، ههموو پیکهوه بکرینه سهر تای تهرارزوویهک یان کیشانیهک، وه شهادهی (أن لا إله إلا الله) بکریته سهر تاکهئی دیکهئی، نهوه کیشی شهادهکه لهه ههموویان قورستر دهبیته)).^۷

لهبر نهوه هیچ شتیکی نییه گهورهتر و عظیم تر بیته له دور خستنهوه و پاریزگاری کردن لهو مهترسییانهی که پرو دهکهنه تهوکید و یهکتاپهرستی، نهوه نابینیی پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ههموو کات له کاتی خهم و خهفتهدا دهپارایهوه له خوای گهوره و دهیغهرموو: ((الله، الله ربی ولا اشرك به شیئا)).^۸ وه ههر لهبر نهوه پیغهمبهران که زانا ترین و فقهیهترینی خهکی بوون، دهچونه ناو نارهحهتی و مهصاعیبهکانهوه به تهوکید و یهکتاپهرستی یهوه و، پهناو تهوهسولی شیان ههر به خوای گهوره دهبرد پیی، لهبر نهوهی نهیان زانی که هیچ شتیکی نییه گهورهتر و بهریز تر بیته له خوای گهوره له یهکتاپهرستی، وه نهوهشی بهلگهیه خوای گهوره له زاری پیغهمبهر (یونس) هوه (علیه السلام) دهفرمویت: ﴿فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الانبیاء ۸۷-۸۸) واته: یونس له تاریکی یهکاندا.^۹ هاواری کرد له خوای گهوره و فرمووی: نهی خوای تاک و تنها هیچ خوایهک نییه به ههق شیایو بهندایهتی بو کردن بیته جگه تو، وه هیچ کهس شک نابهم رزگارم بکات جگه لهتو، پاک و بیگهردی بو تو من له ستهم کاران بووم.^{۱۰} وه من پهشیمانم، وه ئیمهش وهلامی

۷ (صحیح: فرمودهکه صهیحه، ئیمامی حاکم به صهیحی ریوایهتی کردوه له (المستدرک علی الصحیحین) داو شیخ نهلبانی له (صحیح الترغیب والترهیب) دا به ژمارهی (۵۶۶) دا به تهحقیقی خوئی پلهی صهیحی پیداوه و دهفرمویت فرمودهیهکی صهیحه لهسهر زاری ئیمامی حاکمهوه.

۸ (صحیح: فرمودهکه صهیحه، له سوننهئی نهبو داودا به ژمارهی (۱۵۲۵) هاتوو و ئیین ماجهش به ژمارهی (۲۸۲۸) هیئاوییهتی و شیخ نهلبانی له سیلسیلهی صهیحهدا به ژمارهی (۲۷۵۵) و صحیح کلام طیبی ئیین تهیمیه به ژمارهی (۱۲۲) هیئاوییهتی و دهفرمویت صهیحه.

۹ (ظلمات: تاریکی یهکان که بهکو هاتوو مهبهست پیی سی تاریکی یه: یهکه تاریکی شهو، دووم تاریکی دهريا، سییه تاریکی ناو سکی حوت.

۱۰ (مهبهست له وتهکی پیغهمبهر یونس سهلامی خوای لی بیته، که فرمووی من ستهم کار بووم، پیی نهویه که نهو بی پرسی و فرمانی خوای گهوره خاکهکی خوئی بهجی هیشت و چو بو خاکیکی دیکه ههتا بانگهواز بکات، چونکه قهومهکی خوئی گوئیان بو رانهگرت .

داواکه یمان دایه وه و پزگار مان کرد له سکی حوته که و غهم و په ژاره که ی، وه هر به و شیوازدهش وه لای ئیمان داران ددهینه وه ((.

ئه گهر به چاکی تیگه یشتی له وه ی که باس مان کرد، له گرنگی یه کتاپه رستی (لا إله إلا الله) وه گهره یی و مه ترسی و گرنگی، وه واتا که ی یه کتاپه رستی خوی گهره یه به به ندایه تی خوی گهره به ته نها، واته: هیچ په رستراویک نییه به هه ق جگه خوی گهره (الله)، ئه وه واجبه له سهرت که فیّر ببیت واتای (العبادة).^{۱۱} به ندایه تی چیه، هه تا به چاکی و ته واوه تی بتوانیت به تاک و ته نها و به ته واوه تی هه مووی بو خوی گهره بکهیت، وه دوور بکه ویته وه له به ندایه تی غهیری خوی گهره، و بو که سانی دیکه ی بکهیت، به هر شیوازیک له شیوازه کانی به ندایه تی، وه به مانه یه کتاپه رستی به ته واوه تی جیه جی ده بیّت.

وه واجبه له سهرت که تیگه ییت له واتای شیرک، که له بنه رتدا دژی یه کتاپه رستی یه، هه تا خۆتی لی بپاریزیت و لیی دوور بکه ویته وه.

وه پيش هه موو ئه مانه ش بزانه که (لا إله إلا الله) کوّمه لیک مهرج و شهرتی هه یه، که به بی ئه و مهرجانه راست و دروست نابیت و دانامه زریّت، ئه وانیش:

یه که م: (العلم) زانین به مانا و واتای (لا إله إلا الله) به هه ردو به شه که ی، واته (نه فی) و (ئیسپات)، پیویسته زانیاری و عیلمیکی باشت هه بیّت به م دوو بنه ما گهره و ئه ساسییه ی شه هاده ت، به لگه ش بو ئه مه خوی گهره ده فره مویت: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (محمد ۱۹) واته: به چاکی بزانه و فیّر ببه که هیچ خویه ک نییه به هه ق شیوا ی به ندایه تی بو کردن بیّت جگه زاتی پیروزی (الله) که خوی تاک و ته نها و بی ها وه له ((.

دووه م: (اليقين) دلنایای و دامه زراوی که دژی شه ک و گومانه و لای ده بات، چونکه پیغه مبه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) ده فره مویت: ((أسعد الناس بشفاعتي يوم القيامة من قال لا إله إلا الله خالصا من قلبه أوفسه)).^{۱۲} واته: خوشبه خترین

۱۱) له نامه ی دووه مه دا باسی (العبادة) ده که یین إن شا ءالله.

۱۲) صحیح: ئیما می بوخاری له سه حیحی بوخاریدا و کیتابی (عیلم) دا هیئاوییه تی له ئه بو هورهیره ی دوسی یه وه، هه روه ها ئیما م ئه حمه دیش له موسننه ده کهیدا به سه حیحی هیئاوییه تی.

کهسانیک له پوژى دواييدا به شه فاعه تی من، ئەو کهسه یه که دهلیت : (لا إله إلا الله) خالیصه نه بی گومان له دلو ناخییه وه یان له نهفسی یه وه^{۱۲}.

سییه م: (الصدق) راستگویی که دژی درویه، و بریتیه له وهی هه رکهس دان بنیت به شه هاده تیندا لئی وهرناگیردریت هه تا به راستی و صدقه وه له دلییه وه نه یلیت، خو ئەگه به درووه بیلیت حسابی مونا فیک و دوو پووی بو دهکریت، بهو به لگه ی خوی گه وه ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ واته: دوو پرووه کان (ئوانه ی ته نه به زووبان ئیمانیا نه یناوه) له پوژى دواييدا ده کرینه بنکی ئاگری دۆزه خوه .

چواره م: (الاخلاص) دلسۆزی که دژی شیرک و هاوهل بو خوا دانانه، بهو به لگه ی خوی گه وه ده فهرمویت: ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ﴾ واته: هه رکهس شیرک به خوی گه وه بکات، ئەو خوی گه وه به هه شتی له سه ر حه رام ده کات .

پینجه م: (المحبة) خوشه ویستی بو ئەم وشه یه، وه هه موو ئەو شتانه ش که به لگه نه سه ری .

(۱۲) سودیک (فائده): هه ندیک له ئەهلی عیلم بو ئەوه چوون که هاوشیوه ی ئەم جوړه فهرموودانه که له بهاری ئەوانه وه هاتوون ده لێن: ((من قال لا إله إلا الله دخل الجنة)) او حرم الله علیه النار)) و هاوشیوه یان، ئەمانه هه موویان له سه ره تای ئیسلامدا بوون، چونکه ئەو کاته دهعه و بانگه واز ته نه با بو یه کتاپه رستی و ته وحید بووه، به لام کاتی که فهرائیزه کان فهرز کرا و سنوره کان دیاری کرا، ئەمه سراهیه وه و نه سخ بوویه وه، وه به لگه کانیش له سه ر ئەمه زور و ئاشکران، له سه ر ئەم قسه ش ئیمامی (ضحاك) و (زوهری) و (سوفیانی تهوری) و غهیری ئەوانیش له ئەهلی عیلم بریاریان له سه ر داوه .

وه هه ندیکی دیکه له ئەهلی عیلم بو ئەوه چوون که: هه یچ پیویست به بانگه وازی نه سخ بوونه وه و سرینه وه ی شته کان ناکات، چونکه هه موو ئەو شتانه ی که له فهرائیزه کانی ئیسلام و نه رکانه کانی ئاین بن، پیویستی و له وازی شه هاده تین و ته واکه رین، واته هه ردو شه هاده که، خو ئەگه شه هاده تین هه نرا به لام یه کی که له فهرائیزه کان جیبه جی نه کرا یان نکولی لیکرا، یان به ئەنقه ست و ته هاو، له سه ر ته فصیل و خیلاف و جیاوازی تییدا، حوکمان داوه به سه ریدا به کوفر و بی باوه ری، وه نه چونی بو ناو به هه شت، وه ئەم قسه ش نزیکه له حه قه وه .

وه هه روه ها ده سه ته یه کی تر له ئەهلی عیلم بو ئەوه چوون که: دان پیدانان به وته و که لیمه ی ته وحید و یه کتاپه رستی هوکارو مه به ستیکه بو چوونه ناو به هه شت و، رزگار بوون له ئاگر، بهو مه رجیه خاوه نه که ی فهرائیزه کان جیبه جی بکات، و دوور بکه ویته وه له تاوانه گه وه ره کان (الکبائر) خو ئەگه فهرائیزه کان جیبه جی نه کات و دوور نه که ویته وه له تاوانه گه وه ره کان (الکبائر) ، وه ته نه دان پیدانانی به وته ی یه کتاپه رستیدا هه یچ پیگری لی ناکات له چونه ناو ئاگری دۆزه خ، وه ئەمه ش نزیکتره له حه ق و سه وابه وه، له وه ی پیشتریان ئەمه و ئەویش، والله اعلم/ الترغيب والترهيب للمنزدي (۲/ ۴۱۳، ۴۱۴).

شه شه: (الأنقياد لحقوقها) واته تهسليم بوون و جيبه جي كردني مافه كاني، بهو به لگهي وهه بي كوري منبه ده فرمويٽ: ((لا إله إلا الله مفتاح الجنة، ولكل مفتاح أسنان فمن جاء بمفتاح له أسنان فتح له، ومن جاء بمفتاح ليس له أسنان لم يفتح له)) . واته: (لا إله إلا الله) كليلى بهه شته، وهه موو كليليك دداني خوئي ههيه، جا هه كهس به كليليكه وه بيٽ كه دداني پيوه بن ئوه بوئي ده كريته وه، وهه كه سيش به كليليكه وه بيٽ و دداني نه بيٽ بوئي ناكريته وه)) .

حه وه: (اجتناب نواقضها) دوركه وتنه وه له هه لوه شينه ره وه كاني، كه هه لوه شينه ره وه كاني شه هاده تين (ثيمان) زورن، كه مه ترسيدار ترينيان بريتيه له (شيرك) هاوهل بو خوا بريار دان، وه باسي هه نديك له به تال كه ره وه كاني ديٽ. وه بزانه ئه م يه كتا په رستي يه زانايان و نه هلي عيلم ناويان ليئاوه (توحيد الالهيه) يان پيي ده لين (توحيد العبادة) يه كتا په رستي به ندايه تي، وه دوو جوړي ديكه ش له يه كتا په رستي ههيه، كه پييان ده لين:

• **توحيد الربوبية:** يه كتا په رستي خوايه تي، كه بريتيه له باوهر بوون به وه ي كه هه خوي گه ورهيه (الخالق) به دي هينر و، (الرازق) روژي ده ر و، (المدير) داريژرو به پيوه به ري هه موو دونيا و كاره كان، ئه مه ش هه به ته نها بهس نيبه بو پرگار و نه جات بوون، چونكه مو شريك و بي باوه ره كاني قوره يش باوه ريان پيي هه بوو، له گه ل ئه وه شدا نه بوونه موسولمان پيي، وه خوين و ماليان نه پاريزرا، هه تا ئه و كاته ي باوه ريان ده هينا و يه كتا په رستي به ندايه تي (توحيد العبادة) يان جيبه جي ده كرد، وه به رائه تيان ده كرد له خوا باتل و دروكانيان، بهو به لگهي خوي گه وره ده فرمويٽ: ﴿ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ﴾ خو ئه گه ر لبيان بيرسيٽ ئه ي محمد نيا كي يه دروست كه رو به دي هينه ري ئاسمانه كان و زه وي و، خوړ و مانگي بو رام كردوون؟ يه كسه ر ده لين : الله)) .

• **توحيد الأسماء والصفات:** يه كتا په رستي سيفات و ناوه جوانه كاني خوي گه وره، نه ويش بريتيه له وه ي كه خوي گه وره وه سف بكه يت بهو جوړه كه خوئي وه سفي خوئي داوه، به بي (تشبيه) چواندن، و (تمثيل) نمونه كردن، و (تكليف) چونيټي ، و (تعطيل) له كار خستي سيفاته بهرز و پيروزه كاني، وه هيج كهس وه سف

نه‌دهین به هیچ سیفاتیک له سیفاته‌کانی خوی گه‌وره، به‌و به‌لگه‌ی خوی گه‌وره
خوی ده‌فهرمویت: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ سَمِيعُ الْبَصِيرِ﴾ واته: خوی گه‌وره
هاوشیوه‌ی نییه، نه‌له‌زاتیا، نه‌له‌سیفاتیا، نه‌له‌کرداریا، نه‌له‌توانایدا، بۆ خوی
ته‌نیا به‌و له‌هموو شتیك بى‌نیازو، هموو شتیك نیاز مهنده به‌و، وه به‌هموو
شتیک بینهر و بیسه‌ره))^{۱۴}.

(شیرک) هاوه‌ل بۆ خوا بریار دان

الشرك: بزانه که گه‌وره‌ترین و خراپ‌ترین تاوان لای خوی گه‌وره، بریتیه له
(شیرک)، به‌و به‌لگه‌ی خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا
دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء ۴۸). واته خوی گه‌وره هرگیز خوش نابیئت که شه‌ریکی
بۆ بریار بدریئت، واته شرکی پی‌بکریئت، ئیتر له‌وه به‌دوا بۆ هرکه‌سیك که خوی
بییه‌وئیت و ته‌وبه‌ی لی بکات خوش ده‌بیئت)).

وه هه‌روه‌ها پرسیاریان کرد له پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌باره‌ی
گه‌وره‌ترین تاوانه‌وه، ئه‌ویش فهرمووی: ((أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نَدَاءً وَقَدْ خَلَقَكَ)) واته: بریتیه
له‌وه‌ی که هاوه‌ل بۆ خوی گه‌وره بریار بده‌یت له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ر ئه‌وه به‌ده‌یه‌ینه‌رت
(، وه هه‌ر شیرکه که به‌هۆیه‌وه ته‌واوی کاره چاکه‌کانی دیکه به‌تال ده‌بیئت‌ه‌وه، به‌و
به‌لگه‌ی خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿لَنْ أَشْرَكَتَ لِيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ﴾ خو ئه‌گه‌ر هاوه‌لت بۆ
خوی گه‌وره بریاردا ئه‌وه چاک بزانه که هموو کاره چاکه‌کانت به‌تال ده‌بنه‌وه))، وه
شیرکیش دوو جو‌ری هه‌یه، ئه‌وانیش شیرکی گه‌وره و بچوک (اکبر والاصغر).

یه‌که‌م: (الشرك الاصغر) شیرکی بچوک: ئه‌ویش بریتیه له‌که‌میك پریا و خو
ده‌رخستن و سویند خواردن به‌غه‌یری خوی گه‌وره، وه‌ک ئه‌و که‌سه‌ی سویند بخوات
به‌پی‌غه‌مبه‌ر یان که‌عبه یان شه‌ره‌ف یان هه‌ر شتیکی دیکه، ئه‌وه ده‌بیئت شیرکی بچوک،
مه‌گه‌ر ئه‌وه نه‌بیئت که خاوه‌نه‌که‌ی پی‌ی وابیئت که ئه‌و شته‌ی سوینی پی‌ی ده‌خوات له

(۱۴) قال العلامة ابن القيم رحمه الله : (قوله : ليس كمثله شيء . . إنما قصد به نفي أن يكون معه شريك أو معبود يستحق العبادة والتعظيم " كما يفعله المشبهون والمشركون ، ولم يقصد به نفي صفات كماله ، وعلوه على خلقه ، وتكلمه بكتبه ، وتكلمه لرسله ، ورؤية المؤمنين له جهرة بأبصارهم كما ترى الشمس والقمر في الصحو . .) اهـ.

خوای گهوره گهوره تر بیټ، لهه کاته دا ده بیټه شیرکی گهوره، وه ئه مهش کاتیك درده که ویت که سویند خواردن به خوا لایان زور ساده و ئاسان و فشقیاته، به لام بؤ غهیری خوا و شته خو شه ویسته کانی دیکه (وهک شهرهف و ناموس) زور لایان گران و به هه یبه ته و له سه ر یان قورسه و لیی ده ترسن.

دووه م: (الشرك الاکبر) : ئه ویش بریتیه له وهی که که سیکی دیکه بکه یته هاو دل و شهریکی خوای گهوره و شهریکی بکه یته له هه ر جوړیک له جوړه کانی به نده یته، وهک ئه وهی سوجه دی بؤ به ریت یان نو یژی بؤ بکات یان لیی بیاریته وه و لیی بترسیټ یان خو شی بویت وهک خو شه ویستی خوای گهوره، یان په نای بؤ به ریت له دور خستنه وهی زهره ر و راکیشانی خیر، که هیه کس توانای نییه بؤی جگه له خوای گهوره، یان گو یزایه لی و ئیتاعه ی که سیك بکات له ته شریع و حه لال کردن و حه رام کردن، هه موو ئه مانه شیرکن به خوای گهوره، وه له مه وه ده زانیت که شیرک به تال کهره وهی ته وحیده، که رهنگه له (ئولو هیه ت) دا بکریت، وه رهنگه له (الاسمائو والصفات) دا بکریت، به وهی که خوای گهوره وه سف بدریت به سیفه تیك له سیفاتی به نده کانی، وهک ئه وهی بلیت دهستی خوا وهک دهستی دروست کراوه کانی وایه، وه خوای گهوره ش له وه سفی خویدا ده فره مویت: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ سَمِيعُ الْبَصِيرِ﴾ واته: خوای گهوره هاو شیوهی نییه، نه له زاتیا، نه له سیفاتی، نه له کرداریا، نه له توانایدا، بؤ خو ی ته نیایه و له هه موو شتیك بی نیازه، هه موو شتیك نیاز مهنده به، وه به هه موو شتیك بینهر و بیسه ره))، یان غهیری خوا وه سف بکه یته به سیفه تیك له سیفه ته کانی خوا یه تی، یان ناویکی بؤ دابنییت به ناوه به رزو پیرو زه کانی خوای گهوره، وهک ئه وهی مو شریکه کان، (العزیز) یان کردبوو به (العزی).

وه هه روه ها واز هینان له نو یژ و ته رک کردن، لهو شتانه یه که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) باسی کردوه له ریزی شیرکدا، وه ده فره مویت: ((بین الرجل وبين الشرك والكفر ترك الصلاة)).^{۱۵} واته: له نیوان پیاو و شیرک و کوفردا واز هینان و ته رک کردن نو یژه)).

داوا له خوای گهوره ده که م که ئیمه و ئیوه ش بیاریزیت له شیرک، چونکه خوای گهوره ده فره مویت: ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ﴾.

۱۵ (صحیح : رواه مسلم في كتاب الايمان عن جابر بن عبد الله رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم .

نامه‌ی دووهم

به ندایه‌تی

(العبادۃ)

واتای به ندایه‌تی

جوړه‌کانی به ندایه‌تی

مهرجه‌کانی دروستی به ندایه‌تی

بسم الله الرحمن الرحيم

(معنى العبادة):

واتای بهندایه‌تی

به‌ندایه‌تی له زمانه‌وانیدا به واتایی (الخضوع) ملکه‌چی و، (الانقياد) ته‌سليم بوون و (التذلل) سه‌ر نواندن دیت، وهك ده‌لین : (بعير معبد) وشتریکى گوی‌پرایه‌ل، یان (طریق معبد) ریگه‌یه‌کی ملکه‌چ، واته (مذلل سلس سهل الانقياد) سه‌رنه‌وی و گوی‌پرایه‌ل و ئاسان، وهك ده‌لین ریگاکه ئاسان هات به ده‌سته‌وه

وه له شه‌رعیشدا (شرعا) : به‌و په‌ری غایه‌و خوشه‌ویستی له‌گه‌ل ملکه‌چ بوون ده‌لین، وهك شیخی ئیسلام ئیین ته‌یمیه (رحمه‌تی خوای لی بیئت) پی‌ناسه‌ی بو کردووه و ده‌فهرمویت : ((العبادة: اسم جامع لكل ما يحبه الله ويرضاه من الاقوال والاعمال الباطنة والظاهرة)).^{١٦} واته به‌ندایه‌تی : ناویکی کوکراوه و گشت گیره، له هه‌موو شه‌تانه‌ی که خوای گه‌وره خوشی ده‌وین و پی‌یان پازیه‌یه، له وته و کرده‌وه پوه‌اله‌تی و په‌نهان (باطنی) یه‌کان ((.

وه له‌سه‌ر شه‌م پی‌ناسه، واتا و مانای به‌ندایه‌تی کردن بو خوای گه‌وره، زور فراوانه، نهك به‌و جو‌ره‌ی که زوری‌یه خه‌لکی گومانی بو ده‌به‌ن و، کورتی ده‌که‌نه‌وه ته‌نها له له‌سه‌ر سجود و رکوع و نویژ و رۆژو، وه له هه‌مان کاتا و له‌گه‌ل شه‌مه‌شدا، به شی‌واز و جو‌ره‌کانی دیکه‌ی به‌ندایه‌تی، جگه له خوای گه‌وره به‌ندایه‌تی بو که‌سانی دیکه ده‌که‌ن، بی شه‌وه‌ی بزائن و هه‌ستی پی بکه‌ن، ده‌که‌ونه شیرک و هاوه‌ل دانان بو خوای گه‌وره، که هه‌رکه‌س شه‌نجامی بدات و له‌سه‌ری به‌مریت و ته‌وبه‌ی لی نه‌کردییت، هه‌رگیز خوای گه‌وره لی خوش نابییت و نای بورییت، به‌و به‌لگه‌ی له سورته‌ی (النساء) دا ده‌فهرمویت : ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (٤٨). واته خوای گه‌وره هه‌رگیز خوش نابییت که شه‌ریکی بو بریار بدییت، واته شیرکی پی بکرییت، ئیتر له‌وه به‌دوا بو هه‌رکه‌سیک که خوای بیه‌ویت و ته‌وبه‌ی لی بکات خوش ده‌بییت ((.

١٦ (ده‌توانیت بگه‌رییته‌وه بو په‌رتوکی (العبادة) که شیخی ئیسلام ئیین ته‌یمیه (رحمه الله) دایناوه ..

کهواته، ئەو کەسەى پێگەى نەجات و سەرفرازی و پزگەر بوونی ئەوێت لە ئاگرى دۆزەخ و دەیهوێت بچیتە بەهەشت، واجبە لەسەرى تیبگات لە واتای بەندایەتى و جوړەکانى، هەتا بە تەنھا خالیصەن بۆ خواى گەورەى بکات (سبحانە وتعالى)، چونکە حەقى خواى گەورە بەسەر بەندەکانییەوه ئەوێهە کە بە تەنھا بەندایەتى (عیبادەت) بۆ ئەو بکەن، خو ئەگەر ئەوانیش (بەندەکانى خواى گەورە) ئەوێان کرد، ئەو حەقە لەسەر خواى گەورە بیان کاتە بەهەشت، وەك لە فەرموودەکەى مەعادى کورى جەبەلدا هاتووە خواى لى پازى بیٔ...^{١٧}

هەرودەها وشەى (العبادة) بەندایەتى بەواتای پەرستش و تەنەسوک و (التأله)یش دیت: وەك سجود و رکوع و نوێژ، وە هەرودەها دوعا و پارانەوه، لەوانەش (الاستغاثه) هانا هیئەت کاتى تەنگانە و نارهەتى، کە هیچ کەس توانای وەلام دانەوهى نییە جگە لە خواى گەورە، ئەمەش بەهەمان جوړ یەکیکە لەو بەندایەتى و پەرستشەى کە دروست نییە بۆ غەیری خواى گەورە بۆ هیچ کەسیکی تر بکریٔ، وە هەرودەها (الاستعاذه) پەناگرتن بە خواى گەورە لە شەپرو کەیدی شەیتان و ئەولیا ئەکانى، بەو بەلگەى خواى گەورە لە سورەتى (الجن) دا دەفەرموێت: ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾ (٦) واتە: پیاوانیک لە ئینسەکان پەنايان دەگرت بە پیاوانیک لە جنەکان، ئەوانیش ئەم سەرلى شیواویەیان قواستەوه و زیاتر گومرايان کردن و ترساندیان))^{١٨}.

١٧) تەواوى فەرموودەکە بەم جوړەیه :

عن معاذ بن جبل قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: ((يا معاذ أتدري ما حق الله على العباد ؟))، قال: الله ورسوله أعلم، قال: ((أن يعبدوه ولا يشركوا به شيئاً ، أتدري ما حقهم عليه ؟))، قال : الله ورسوله أعلم، قال: ((أن لا يعذبهم))، متفق عليه: رواه البخارى ومسلم/ واتە: مەعادى کورى جەبەل دەگێڕێتەوه، پێغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) جارێکیان فەرمووی: ((ئەى مەعاذ ئایا ئەزانى حەقى خواى چىیە بەسەر بەندەکانییەوه ؟)) منیش وټم : خوا و پێغەمبەرەکەى ئەزانن، پێغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرمووی : ((حەقى خوا بەسەر بەندەکانییەوه ئەوێهە کە بە تەنھا بەندایەتى بۆ بکەن و هاوێلى بۆ بپاریان نەدەن، پاشان فەرمووی ئەى ئایا ئەزانى مافى بەندەکان چىیە لەسەر خواى گەورەوه ؟)) وټم: خواو پێغەمبەرەکەى ئەزانن، فەرمووی : ((ئەگەر ئەوان ئەوێان کرد، ئەویش سزایان ئەدات، واتە ئەیان کاتە ئاگرى دۆزەخ)).

١٨) زانیانى تەفسیر (ئەبن کەثیر) و (طەبەرى) و (سەعدى) و غەیری ئەوانیش دەفەرموون :

هەندیک لە هاوێلان (وەك ئەبن عەباس و ئەبى سائیب و حەسەن و ئیبراھیم و قەتادە و) لە پێغەمبەرى خوداوه (صلی اللہ علیہ وسلم) دەگێڕنەوه: ئەم ئایەتە کاتیک نازل بوو کە لە زەمانى جاھیلیدا ئەگەر کۆمەلیک پیاو بە شەودا سەفەریان بکردایە و پێیان بکەوتایەتە دۆل و شیو و شوینی تاریکەوه، زۆر دەترسان و پەنايان دەبردە

وہ ہاروہا (الذبح) سہرپرین و قوربانی کردن و (النذر) نہز کردن و
 هاوشیوہیان، ہممووی لہو پەرستش و بہندایہتی یانہیہ کہ دہبیّت تہنہا بوّ خواہی
 گہورہ بکریّن و نابیّت بوّ غیری ئہو بکریّن، بہ بہلگہی ئہوہی خواہی گہورہ لہ سورہتی
 (الانعام) دا دہفہرمویّت: ﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ (۱۶۲ - ۱۶۳) واتہ : ئہی محمد بہ
 یہہود و نہصارا و ئہو موشریکانہی مہککہ و دہور و بہری بلیّ: کہ نویژ و (فہرزہکان
 و سوننہت، یان ہەر پینج نویژہکان) حہج و قوربانی و ژیان و مردنم، بوّ خواہی ہمموو
 جیہانیان (یان خواہی جن و ئینسہکان، یان دونیا و دواپوژ) دہکہم، وہ ہیچ ہاوہلیکی
 نییہ و خالیصہن و بہبیّ شہریک دانان بوّی بہندایہتی بوّ دہکہم، وہ بیّ گومان منیش
 بہکہم موسولمانی ئہم ئوممہتہم ((.

وہ ہر وہا لہ نایہ تیکی دیکھدا و لہ سورہتی (الکوثر) دا دہہ رمویّت: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنحَر﴾ (۴) واتہ : نویژ بکہ بوّ خوای گہ ورہ و پاشان قوربانیشی بوّ بکہ و خوینی بوّ بریژہ)).^{۱۹}

که‌واته قوریانی و سهربرپین واجبه وهك نویژ کردن ته‌نھا بۆ خوای گه‌وره بکریّت و، وه هه‌روه‌ھا نزا و پارانه‌وه (دوعا) یش به‌هه‌مان جوړ واجبه ته‌نھا بۆ خوای گه‌وره بکریّت، چونکه دوعا و پارانه‌وه‌ش هه‌ر له جوړ و توخمی به‌ندایه‌تی و په‌رستش، به‌و به‌لگه‌ی له فهرمووده‌یه‌کی سه‌حیحدا که نوعمانی کوری به‌شیر خوای لی پازی بیّت ده‌گیریت‌وه جاریکیان پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی : ((إِنَّ الدَّعَاءَ هُوَ الْعِبَادَةُ ثُمَّ قَرَأَ : وَقَالَ رَبِّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ))^{۲۰} واته نزا و پارانه‌وه و دوعا

بەر سەیدی جنۆکهکانی ئەو ناوچەیە و، دەیان ووت: ((آعوژ بعزیز هذا الوادي من شر سفهاء قومه)) واتە پەنا دەگرم بە گەورە و عەزیزی ئەم دۆلە، لە خراپەی ئەزان و سوفەهاکانی گەلەکەی ((. ئیتر ئەوانیش زیاتر دەیان ترساندن

١٩) ئىبن عەباس خەلىپە ئۆزى بىلەن (تەئەبىئىيەلەلئەقىاس) دا دەفەرەمۇيەت: ((فَصْلٌ لِّرَبِّكَ)) ۋاقىتە ئۆزى جەننەتتە (قۇربان ۋە پەمەزەن)، ۋە ھەر ۋەقە ((ۋانحر)) ۋاقىتە قۇربانى بىلەن پۇزى جەننەتتە قۇرباندا پاش ئەۋەتە ئۆزى جەننەتتە كەردەن (المصلى)، ۋە ئىبن عەباس دەفەرەمۇيەت: ئەم ئايەتە بەلگە ھەلەسەر ۋاجىبى قۇربانى كەردەن پۇزى جەننەتتە قۇرباندا پاش ئەنجامدانى ئۆزى جەننەتتە .. ۋەللاھە ئەلەم

٢٠) صحیح : ئیمامی ئین ماجه به ژماره‌ی (٣٨٢٨) هیناوییه‌تی و ئیمامی ترمذیش به ژماره‌ی (٢٩٦٩) هیناوییه‌تی و، شیخ نعلانی له (مشکاة المصابح) و (السلسلة الصحيحة) و (صحیح الترغیب والترهیب) و (الادب

کردن بریتیه له به ندایه تی کردن)) پاشان ئەم ئایه تهی خوینده وه ((خوی گه وه
 فهرمووی لیم بپارینه وه هه تا وه لامتان بده مه وه و ئیستجابه تان بکه م)).^{۲۱}

وه ههروه ها (العبادة) به ندایه تی به واتا و مه به ستی (الطاعة) گوپرایه لی کردن و
 (الانقياد) ته سلیم بوونی ته واه تی (مطلق) یش دیت، چونکه خوی گه وه (سبحانه
 وتعالی) له سوره تی (یس) دا ده فهرمویت: ﴿أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا
 الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ (۶۰) واته ئەه نه وه کانی ئاده م پیشترا ناگادارم
 نه کردنه وه له سه ر زوبانی پیغه مبه ران که شهیتان نه په رستن و به ندایه تی بو نه که ن
 (گوپرایه لی بو نه که ن)، چونکه ئەو دوژمنیکی ئاشکرای ئیوه یه، وه فهرمانیشم پی
 نه کردن که به ته نها من بپه رستن و به ندایه تی و عبادت به ته نها بو من بکه ن، چونکه
 ئەمه یه ریگهی راست، واته (التوحيد) یه کتاپه رستی)). لیڕه دا گوپرایه لی کردن
 شهیتان به ندایه تی و عبادت بو کردن یانه، واته به ندایه تی کردن بو شهیتان بریتیه
 له گوپرایه لی کردنی...

وه ههروه ها وتهی خوی گه وه له باره ی فیرعه ون و دارو دهسته که یه وه، که له
 سوره تی (المؤمنون) دا ده فهرمویت: ﴿فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا
 عَابِدُونَ﴾ (۴۷) واته : جا کاتی که موسا و هارونی برایمان پیکه وه نارد بولای فیرعه ون و
 دارو دهسته که ی به کومه لیک موعجیزه و به لگهی ئاشکراوه، که چی زور به فیز و لوت
 به رزییه وه وتیان : جا ئیمه ئیمان به دوو که سی وه ک خومان بیین، که هاوشیوی
 خومان و هیچیان زیاتر نییه له ئیمه ؟!، له هه مان کاتیشدا هه موو گه ل و هوز
 قه ومه که شیان پیکه وه به نده و خزمه ت گوزار و ملکه چی خومان)). مه به ست لیڕه دا به
 (عابدون) بریتیه له (العبادة) به واتی ئیطاعه و گوپرایه لی و ته سلیم بوونی ته واه تی
 له هه موو شتی که دا، ئەمه ش ده بیته ته نها بو خوی گه وه بکریته، و نابیته بو که سیکی

المفرد) دا پله ی سه حیحی پیداه و ده فهرمیته (رجالهم کله ثقات) واته هه موو پیاوانی سه نه ده که ی جیگهی
 متمانه ن ...

(۲۱) تبیینی :

ئەم فهرمووده به شیوازیکی دیکه هاتوه که ئەنه سی کوری مالیک خوی لی پازی بیته ده گیرپه ته وه پیغه مبه ری
 خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی ((الدعاء مخ العبادة)) به م له فزه یان راست نییه و لاوازه، وه شیخی
 ئەلبانی ره حمه تی خوی لی بیته له (السلسلة الضعيفة) و (جامع الترمذي) و (ضعيف الترغيب والترهيب) دا پله ی
 لاواز (ضعيف) ی پیداه و ده فهرمویت فهرمووده یه کی لاوازه و سه حیح نییه (۲۲۳۰) والله اعلم

دیکه بکریّت، خو ئه گهر ئه م جوړه گوږپرایه لى یه بو غه یری خوا کرا، ئه وه ده کریّت به دوو جوړه وه (واته دوو حوکمی هیه) ئه وانیش :

- (إطاعة) گوږپرایه لیبیک له تاوان (مه عصیة) و بى ئه مری خواى گه وړه، که پى دوتریّت (الطاعة في معصية الله)، ئه ویش به بى حه لال کردن و شه راندنى ئه و تاوانه (بدون استحلال المعصية): وه ئه وه ی شه یتان زینا و داوین پیسی بو پرازیښته وه و ئه ویش (به نده) به گوږی بکات، یان گه وړه (سه ید) ده کی فه رمانی پى بکات به خواردنى مه شروب (عه رقه) و ئه ویش به گوږی بکات و بیخواته وه، یان سه رکرده و پیښه واکه ی فه رمانی پى بکات به تاشینی ریش و ئه ویش گوږپرایه لى بکات، وه پیښی وایت که ئه و کارانه حه رامن و نابیت ئه نجامیان بدات، ئه م گوږپرایه لى یانه هه موویان ده چنه ژیر چه مک و واتای (عیبادت) به نډایه تی و په رستش کردنه وه، وه به بکه رکه شی دوتریّت (عابداً للشيطان) به نده ی شه یتان، واته شوین که وته ی شه یتان، وه ئه نجام ده رانی ئه م کارانه ش (زینا و دزی و تاشینی ریش و ...) بى باوهر (کافر) نابن، مه گهر ئه و کاته ی پیان حه لال بیت، واته کاتیک تاوانیک ئه نجام ده دات و پى حه لال و په وایه، به لکو ئه و بکه ره تاوان باره و کاره که شی حه رامه و تیپه راندنى سنورى خواى گه وړه یه، وه پیښه مبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم) ئوممه ته که ی لى ناگادار کردوته وه و حه زه رى پیداون به توند ترین حه زه ر و، ده فه رمویّت: ((لا طاعة في مخلوق (أو بشر) في معصية الله (أو الخالق)، إنما الطاعة في المعروف)).^{۲۲} واته به هیچ جوړیک گوږپرایه لى و ئیطاعه ی هیچ دروست کراویک (یان مروقیک) نییه و ناکریّت، له تاوان و سه ریچی و بى ئه مری خواى گه وړه، به لکو گوږپرایه لى و ئیطاعه ته نها له کارى چاکه و مه عرفدا ده کریّت)). واته کاريک که په زامه ندى خواى گه وړه ی له سه ر بیت...^{۲۳}

۲۲) صحیح : نیمامی ئه حمده له (موسنده) ده کیدا هیناوییه تی و نیمامی موسلیم له سه حیه که یدا (صحیح المسلم) داو نیمامی ترمذیش له (سونه) ده کیدا به ژماره ی (۳۶۹۶) هیناوییه تی و شیخ ئه لبانیش ده فه رمویّت فه رموده یه کی سه حیه و پیاده کانی هه موو جیگای متمانه ن، و له (السلسلة الصحيحة) دا و (مشكاة المصابيح) و (الترغيب والترهيب) دا به سه حیه ی ته خریجی کردووه ...

۲۳) ته وای فه رموده که له موسنده ی نیمام ئه حمده رحمه تی خواى لى بیت به م جوړه هاتووه :

• (إطاعة) گوڤرايه‌لی و ئیطاعه‌ت کردن له حوکم و ته‌شریعدا (الحکم والتشریع) واته له حه‌لال کردن و حه‌رام کردن (التحلیل والتحریم) دا : ئەم جوړه‌یان به‌هیچ شیوازیك نابیت بو غه‌یری خوای گه‌وره بکریت و ئیطاعه‌و گوڤرايه‌لی هیچ که‌سیك بکریت بو جگه له خوای گه‌وره، خو ئەگه‌ر بو غه‌یری خوای گه‌وره کرا (صُرف)، ئەوه ده‌بیته هاو‌ل دانان بو خوای گه‌وره، که پیی ده‌وتریت: (الشرك الاکبر)، چونکه حوکم و ته‌شریع (حه‌لال و حه‌رام) ده‌بیته بو خوای تاک و ته‌نها و قه‌هار بیت و نابیت بو غه‌یری ئەو بکریت، چونکه خوای گه‌وره له سوره‌تی (الكهف) دا ده‌فهرمویت: ﴿وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾ (٢٦). واته هیچ که‌سیك هاوکاری خوای گه‌وره‌ی نه‌کردوه و ناکات و هاو‌لی نییه له حوکم و بریاریدا ((٢٤.

وه هه‌روه‌ها خوای گه‌وره له سوره‌تی (یوسف) دا ده‌فهرمویت: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾ (٤٠) واته: هه‌موو حوکم و بریاریک ته‌نها و ته‌نها بو خوايه و هه‌ر هی ئەوه، وه ده‌بی ته‌نها ئەو حاکم و بریار به‌ده‌ست بیت ((.

حوکم (بریار) و ته‌شریع له تاییه‌ت ترین (أخص) تاییه‌ت مه‌ندییه‌کانی (خصائص) عبودییه‌ت (یان ئولووه‌یییه‌ت) ی خوای گه‌وره‌یه، له‌به‌ر ئەوه‌ش یه‌کیك له واتا‌کانی وشه‌ی (الإله) بریتیه له : (المُشرع)، واته شه‌رع دانه‌ر، شه‌رع به‌ده‌ست، وه هه‌روه‌ها یه‌کیك له ناوه‌ به‌رز و پیروژه‌کانی خوای گه‌وره (أَلْحَكَمَ) و (أَلْحَكِيمَ) ه، وه له‌سه‌ر ئەوه‌ش، هه‌رکه‌س شه‌ریعه‌تیك یان حوکمیک فه‌رز بکات یان دابنیت جگه له حوکم و شه‌رعی خوای گه‌وره (عزوجل) ئەوه نه‌فسی خوای داوه‌ته پال سیفه‌تیك له سیفه‌ته‌کانی (ئولووه‌یییه‌ت یان عبودییه‌ت) واته عیباده‌ت، واته ئەوه‌ی خاوه‌ن سیفه‌تیك (صفات) ه له سیفه‌ته‌کانی خوايه‌تی، وه به‌و جوړه‌ش وه‌کو (فیرعه‌ون) کاتیك ووتی: ﴿

عن ابن مسعود ، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال : ((كيف بك يا عبد الله ، إذا كان عليكم أمراء يضيعون السنة ، ويؤخرون الصلاة عن ميقاتها ؟ قال : كيف تأمرني يا رسول الله ؟ قال : تسألني ابن أم عبد ، كيف تفعل ؟ لا طاعة لمخلوق في معصية الله عز وجل)) .

(٢٤) تيبيني :

ئيبن مه‌سه‌ود و ئيبن عامر و هه‌سه‌ن و ئەبو ره‌جائو قه‌تاده جه‌ده‌ری به ((ولا تشرك في حكمه أحدا)) به تائی سه‌ره‌تا خویندویانه‌ته‌وه، واته ((ولا يشرك)) به ((ولا تشرك)) خویندراوه‌ته‌وه، ئەگه‌ر به‌مه بیت ئەوه واتا‌که‌ی زۆر قورس تر ده‌بیت. والله أعلم / ته‌فسیری (قورطبی) خوا لیی خو‌ش بیت .

ما عَلِمْتُ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي ﴿ القصص ۲۸ ﴾ واته: من بؤ ئیوه که سیکی تر شک نابهم خواتان بیّت، بیجگه له خۆم))^{۲۵}.

وه به لگهش له سهر ئه وهی که ته نها گوپرایه لی کردن و شوین که وتن بؤ غهیری خوی گه وره، له حوکم و ته شریعدا ده بیته شیرکی گه وره و به شیرکی گه وره داده نریت زۆرن، له وانهش، وتهی خوی گه وره که له سوره تی (الانعام) دا ده فره مویت: ﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ (۱۲۱) واته: بزائن که شه یاطینه کان هه مووکات شتی پروپوچ و وه سوه سه و شوبوهات ده خه نه دلی دوست و ئه ولیائه کانیا نه وه (مه به ست پیی ئه بو ئه حوه ص و شوین که وتوه کانیه تی)، و هه لیان ده نین، بؤ ئه وهی موجه ده له و ده مه ده می تان له گه ل بکه ن له باره ی (خواردنی گوشتی ملداره وه بوو، و شیرک، و بانگه وازی ئه وهی که فریشته کان کچی خوان) خو ئه گهر به گویتان کردن و هاتنه سهر ئه و بیرو باوه ره به تاله ی ئه وان، دلنیا بن ئیوه ش وه ک ئه وان (واته موشریکن) و هیچ جیا وازی تان نییه له گه ل ئه و موشریکانه)) چونکه شوین که وتنی غهیری حوکم و شه ریعه تی خوی گه وره کوفر و شیرکه به خوی گه وره ...

ده بینین لی ره دا ته نها گوپرایه لی کردنی هاوه لآن و ئه ولیائی شه ی تانه کان شیرکه و به ندایه تی و عیبادت کردنه بؤ غهیری خوی گه وره، چونکه گوپرایه لی و طاعت کردنیکه له حوکم و ته شریعدا، واته له هه لال و هه رامدا، که نابیت بؤ غهیری خوی گه وره بکریت، وه ک ئیمامی حاکم و ترمذی و غهیری ئه وانیش به سه نه دیکی سه حیح له ئیین عه باسه وه خوی ئی پازی بیّت ده گیرنه وه: ((أَنْ أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ كَانُوا يُجَادِلُونَ الْمُسْلِمِينَ فِي مَسْأَلَةِ الذَّبْحِ وَتَحْرِيمِ الْمَيْتَةِ فَيَقُولُونَ: تَأْكُلُونَ مِمَّا قَتَلْتُمْ وَلَا تَأْكُلُونَ مِمَّا قَتَلَ اللَّهُ. يَعْنِي الْمَيْتَةَ)) فقال الله تعالى: ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾^{۲۶}. واته: خه لکانیک له موشریکان موجه ده له ی موسولمانه کان (هاوه له کان)

۲۵ (ئیین عه باس خوی ئی پازی بیّت ده لیت ئه م قسه ی فیرعه ون که وتی ((ما علمت من إله غيري)) له گه ل قسه که ی دیکه ی که به گه له که ی وت: ((أني ربكم الأعلى)) ماوه ی ۴۰ سالیان به یین بووه ... والله أعلم

۲۶ (صحیح : ئیمامی حاکم له (موسنه ده که یدا و ئیمامی طه به ری له (جامع البیان) دا به ژماره ی (۱۲۶۰۲) هیئاوییه تی و ئیمامی ترمذی له (سوننه ن) ده که یدا به ژماره ی (۲۶۳) و موجه دیش له ته فسیره که یدا به ژماره ی (۱۲۶۰۲) هیئاوییه تی و، ئیمامی ئیین ئه بی حاته میش له ته فسیره که یدا به ژماره ی (۷۸۷۵) هیئاوییه تی و شیخ ئه لبانی له (سوننه تی ترمذی) دا پله ی سه حیحی پی داوه و ده فره مویت فره مووده یه کی سه حیحه ...

یان دهکرد، و موناقه‌شهیان دهکردن له‌بارهی مه‌سه‌له‌ی سه‌رپرین و سه‌رامی خواردنی گۆشتی ملداره‌وه بوو، وه ئه‌یان ووت: ئیوه‌ی موسولمان ئه‌وه‌ی خۆتان ده‌یکوژن و سه‌ری ده‌پرن ده‌یخۆن، به‌لام ئه‌وه‌ی خوا خۆی ده‌یکوژیت نایخۆن؟ واته ملداره‌وه بوو)) ئیتیر خوای گه‌وره له وه‌لامی ئه‌م موشریکانه و ئاگادار کردنه‌وه‌ی هاوه‌له‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئه‌م ئایه‌ته‌ی ناردی خواره‌وه (نازلی کرد): ((خو ئه‌گه‌ر به‌گویتان کردن و هاتنه سه‌ر ئه‌و بیرو باوه‌ر به‌تاله‌ی ئه‌وان، دلنیا بن ئیوه‌ش وه‌ک ئه‌وان (واته موشریکن) و هیچ جیاوازی تان نییه له‌گه‌ل ئه‌و موشریکانه))^{۲۷}.

ده‌بینین ته‌نها گوپرایه‌لی و ئیطاعه کردن له‌م جوړه شتانه‌دا، به‌شیرک داده‌نریت، هه‌ر بویه زانای ته‌فسیر (ئین که‌ثیر) خوا لی‌ی خوش بی‌ت ده‌فه‌رمویت: ((أَيَّ حَيْثُ عَدَلْتُمْ عَنْ أَمْرِ اللَّهِ لَكُمْ وَ شَرَعَهُ إِلَى قَوْلٍ غَيْرِهِ فَقَدْ مَتَمَّ عَلَيْهِ غَيْرَهُ فَهَذَا هُوَ الشَّرْكُ)) انتهی کلامه رحمه الله / واته: هه‌رکاتیک ئیوه پشتان کرد له‌ بریار و حوکمی خوای گه‌وره و شه‌ریعه‌ته‌که‌ی، بو‌قسه و فه‌رمانی که‌سانی تر و، فه‌رمانی که‌سانی تر تان خسته پیش فه‌رمان و حوکمی خوای گه‌وره، ئه‌وه شیرکه، واته شه‌ریک تان بو‌ خوای گه‌وره بریار داوه)).

وه هه‌روه‌ها هه‌رکه‌س گوپرایه‌لی و ئیطاعه‌ی (العلماء) زانایان و (الامراء) کاربه‌ده‌ستان و (الحکام) فه‌رمان په‌واکان بکات، له‌ حه‌رام کردنی ئه‌و شتانه‌ی که‌ خوای گه‌وره حه‌لالی کردن و حه‌لال کردنی ئه‌و شتانه‌ی که‌ حه‌رامی کردوون (فی التحلیل والتحریم) له‌ فه‌تواکانیا‌ندا، یان قانون (قه‌وانین) و یاسا و ده‌ستوره‌کانیا‌ندا، که‌ حوکمی خه‌لکی پی‌ ده‌که‌ن، ئه‌وه کراونه‌ته خوا و ئه‌رباب جگه له‌ خوای گه‌وره، واته کراونه‌ته خوایه‌کی دیکه له‌ پال خوای گه‌وره‌دا (والعیاذوا بالله)، به‌وه‌ش ده‌بنه موشریک و هاوه‌ل دانه‌ر بو‌ خوای گه‌وره، وه به‌لگه‌شمان له‌سه‌ر ئه‌مه، ئه‌و ئایه‌ته‌ی سوهرتی (التوبة) یه که‌ خوای گه‌وره له‌ باره‌ی شوین که‌وتوانی نامه ئاسمانیه‌کان، ئه‌هلی کیتاب (واته یه‌هود و نه‌صارا) کان ده‌فه‌رمویت: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَ رُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾^{۲۸}. واته: له‌ بری خوا زانا و روهبانه‌کانی خویانیان کرده

۲۷) تییینی :

موشریکه‌کان باوه‌ریان وابوو که: ئه‌و گیانداره‌ی ملدار ده‌بیته‌وه (تۆپیو) بکوژه‌که‌ی خوای گه‌وره‌یه، واته پو‌چی ئه‌و گیانداره‌ی سه‌ر ده‌پدریت و ئه‌وه‌شی بو‌خۆی ملدار ده‌بیته‌وه هه‌ر به‌ ده‌ستی خوایه و خۆی ده‌یمری‌نیت!!

۲۸) هوکاری دابه‌زینی ئایه‌ته‌که‌ به‌م جوړه بوو:

خوای خوڤان!، وه حهرامیان بۆ حهلّال کردن و حهلّال یان بۆ حهرام کردن)). اُخبار: زاناکانی گهلی یه هوده، وه رهبان: له خوا ترس و قهشه ره بانیه کانن، که یه هودییه کان (اخبار) و نه صاراکان (روهبان) هکانیان کردبووه خوای خوڤان، نهک بهو جوړه ی شوین که وته کانیان (یه هود و نه صارا) ئه وانیان کردبیت به په روهردگار (ئه رباب) و سجود و رکوع یان بۆ بهرن و نوږتیا بۆ بکهن، نه خیر، به لکو به گوږپرایه لی و ئیطاعه کردنیان بۆ ئه حبار و روهبانه کان له حوکم و ته شریعدا. واته حهلّال و حهرام دا، چونکه ئهم جوړه گوږپرایه لی و طاعه ته به ندایه تی و عیباده ته، وهک رکوع و سجود و نوږت و پوژو و هه موو عیباده ته کانی دیکه، که ده بیت ته نها بۆ خوای گه وره (عزوجل) بکریّت و نابیت له غه یری ئه و بۆ هیچ که سیکی دیکه بکریّت، هه ر له بهر ئه وه خوای گه وره له ته و او کردنی ئایه ته که دا لومه و سه ر کونه یان دهکات و ده فره مویت: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَّإِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾. واته: وه فره مانیشیان پی درابوو که ده بیت هه ر ته نها خوای گه وره به ته نیا به رستن و بهس به ندایه تی و عیباده ت بۆ ئه و بکهن، که جگه له خوای گه وره هیچ په رستراویکی تر نییه به هه ق، وه خوای گه وره له و شتانه پاک و به ریئه که موشریکان ده یکه نه پالی، یان پاک و بیگه ردی بۆ خوای گه وره له وهی که موشریکان ده یکه نه خوای خوڤان له ئه حباره کان و روهبانه کان)).

وه هه روه ها خوای گه وره له باره ی ئه وانه ی که هاوشیوه ی شوین که وته ی ئه حبار و روهبانه کانن، و گوږپرایه لی و شوین که وته ی غه یری شه ریعه ت و حوکمی خوای گه وره ده کهن، ده فره مویت: ﴿إِمْلَهُمْ شُرَكَاءَ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْتَنَ بِهِ إِلَهُهُ﴾

نیمای ترمذی و به یه قی و ئین شه یبه و طه به ری له عه دی یه وه ریوایه ت یان کردوو که: عه دی کوری حاته م خوای ئی رازی بیت ده گپریته وه جاریکیان خاچیک (صه لیب) یکی ئالتونم له ملدا بوو، پاشان چومه خزمه ت پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که منی بینی فره مووی: ئه مه چییه عه دی؟ ئه و بته فریده له ملتا، پاشان گویم لی بوو که ئهم ئایه ته ی ده خوینده وه: ((اتخذوا اُخبارهم و ره بانهم اربابا من دون الله و المسيح ابن مریم)). پاشان فره مووی: ((أما إنهم لم یكونوا یعبدونهم و لكنهم كانوا إذا أحلوا لهم شیئا استحلوه وإذا حرموا علیهم شیئا حرموه)) خو ئه وان نه یان ده په رستن به لām نه گه ر شتیکیان بۆ حهلّال بکردنایه حهلّال یان ده کرد و نه گه ر شتیکیان بۆ حهرام بکردنایه حهرامیان ده کرد/هه روه ها مه عانی ده لیّت: ئه حبار و روهبانه کانیان کردبووه خوای خوڤان به و جوړه ی گوږپرایه لی یان ده کردن له هه موو شتیکیدا، هه روه ها عبدالله ی کوری موباره ک ده فره مویت: ((وهل أفسد الدین إلا الملوك و اُخبار سوء و ره بانه))/. وه پرسیاریان کرد له حوزه یفه ئایا یه هود و نه صارا ئه حبار و روهبانه کانیان ده په رست؟ فره مووی: نه خیر حهرامیان بۆ حهلّال کردن و ئه وانیش حهلّال یان کرد، وه حهلّال یان بۆ حهرام کردن و ئه وانیش حهرامیان کرد

وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿الشورى ٢١﴾ واته:
 ئايا بۇ ئەو بى باوهرانە (موشرىكانە) خوايەك ھەيە، كە شەرىعەت و ھوكمىك يان بۇ
 دادەننن لە ئايندا كە خواى گەورە ھەرگىز پىي نەداون (واتە بە ئەبو جەھل و شوین
 كەوتوھكانى)، خۇ ئەگەر خوا وىستى بە دواخستنى عەزابيان نەبوايە، ھەر لەم دونيادا
 بە ھىلاكى دەبردن و سزاي خوى بەسەرياندا دەباراند، وە ستم كاران (ئەبو جەھل و
 ھاو پىگاكانى) سزايەكى سەخت و بە ئىش يان بۇ ھەيە لە پۇژى دواييدا ((...
 چاك ئاگاداربە چاك ئاگاداربە ... خوا رەحم بەمن و تۆش بكات، لەبەر ئەو زۆرىك
 لە خەلكى ئەم سەردەمە بەم ھۆيەو تياچون و بەھەلاكدا چوون...^{٢٩}

صفات العبادة الصحيحة :

جۆرەكانى بەندايەتى راست و دروست:

بۇ ئەو ھى ئەو بەندايەتى و پەرسەشەى كە دەيكەين، لەسەر ئەو شىوازە بىت كە
 خواى گەورە لىمان داوا دەكات و، پىي رازىيە، پىويستە ئەم (٣) مەرجهى تىدا بىت:

- (الحب) خۆشەويستى.
- (الخوف) ترس.
- (الرجاء) ئومىد و ھىوا .
- (الحب) : خواى گەورە دەپەرستىن و بەندايەتى بۇ دەكەين لەسەر بنەماى
 خۆشەويستى بۆى، چونكە خواى گەورە سەناى ئەو بەندانەى كردووھ كە بەو
 جۆرە دەپەرستىن و بەندايەتى بۇ دەكەن و، دەفەرموئىت: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ

٢٩) ئەم ھوكمە دەچەسپىت بەسەر ھوكام و كاربەدەستە مورتەد و ھەلگەرپاوەكانى ئەم زەمانەدا، كە پىيان وايە
 موسولمانن و بانگەوازى ئىسلامەتى دەكەن، و ھوكم بە قانون (قەوانىن)ەكانى يەھود و نەصارا دەكەن (بەناوى
 دىموكراسىيەت و چى و چى)، بائەوانىش بزانن كە بەھەمان جۆر موشرىكن، خۇ ئەگەر خۇيان بانگەوازى بۇ نەكەن،
 ئەو ھى خواى گەورە ھەرامى كردووھ ھەلالى دەكەن، ئەو ھى ھەرامى كردووھ ھەلالى دەكەن، چونكە بەس بە تەنھا
 گوپرايەلى و مولاتيان بۇ يەھود و نەصارا لە تەھكىمى قانون (قەوانىن)ەكانيان، (كەلەسەر بنەماى ھەلال كردنى
 ھەرام و ھەرام كردنى ھەلال بنىات نراوھ)، لە جىگەى ھوكم و قانونى خواى گەورە، بە شىركى گەورە دادەنرئىت،
 (واتە بەندايەتى و پەرسەش بۇ غەيرى خواى گەورە و كەسانى تر)، ئەو موشرىكە عەرەبانەى كە موجدەلە و دەمە
 دەمەى موسولمانانيان دەكرد لە يەك ھوكم لە ئەھكامەكانى ئىسلام، ئەوئىش برىتىي بوو لە ھوكمى سەر برىن
 (الذبح)، خواى گەورە گوپرايەلى و رازى بوون و شوین كەوتنيان بۇ ئەو كەسانە كە شىرك، ئەى چى بەوانەى كە
 شوین يەھود و نەصارا دەكەون و گوپرايەلى و ئىطاعەى تەواوى ھوكم و ئەھكام و قەوانىنەكانيان دەكەن، وە
 تەواوى ئەھكامەكانى خواى گەورەيان وەلا ناوھ و پەشت گوپيان خستووھ ؟؟

حُبًّا لِلَّهِ ﴿البقره ١٦٥﴾ واته: ئەو کەسانەى کە ئیمانیان هیناوه، خویان له هه‌موو شتێک زیاتر خو‌ش ده‌وێت.

• (الخوف): هه‌روه‌ها به‌ندایه‌تى خ‌وای گه‌وره ده‌که‌ین له‌سه‌ر بنه‌مای ترس و خه‌وف لێ و له‌ سزا و عه‌زایی، چونکه خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ آل عمران (١٧٥) واته: ئەگه‌ر ئێوه باوه‌رتان به‌هێژه، له‌وان (بێ باوه‌ران) مه‌ترسن، له‌خۆم به‌ترسن. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ سجده (١٦) واته: باوه‌ر داران (موئیم) ه‌کان به‌ترس و به‌ ئومید‌ه‌وه به‌ندایه‌تى بۆ خ‌وای گه‌وره ده‌که‌ن و لێ ده‌پا‌ینه‌وه. واته: ترسان له‌ سزاو عه‌زایی و ئومید‌ى مه‌غیره‌ت و لێ خو‌ش‌بون و به‌هه‌شت و پا‌داشتی خ‌وای گه‌وره.

• (الرجاء): وه هه‌روه‌ها (الرجاء) ئومید و هیوا، چونکه خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾ الاسراء (٥٧) واته: باوه‌ر داران به‌ ئومید‌ى ره‌حمه‌ت و میه‌ره‌بانى په‌روه‌ر‌دگارن، وه له‌ تۆله و سزاشی ده‌ترسن، واته له‌ نیوان هیوا و ترسا به‌ندایه‌تى بۆ خ‌وای گه‌وره ده‌که‌ن.

به‌لێ، به‌ندایه‌تى خ‌وای گه‌وره ده‌که‌ین به‌ خو‌شه‌ویستی بۆی و ترسان له‌ سزا و عه‌زایی و به‌ ره‌جائو هیواو ئومید‌ى ره‌حمه‌ت و لێ خو‌ش‌بون و پا‌داشتی، هه‌موویان پێکه‌وه له‌یه‌ک کاتدا، ئەمه‌ کار و حا‌لی صالحین و پیاو چاکان و ره‌نج و تیک‌و‌شانیان بووه، وه هه‌ر ئەمه‌یه شی‌واز و سیفه‌تى به‌ندایه‌تى و په‌رس‌تشی راست و دروست، که خ‌وای گه‌وره له‌ به‌نده‌کانی داوا ده‌کات و ده‌یه‌و‌یت، هه‌ر بۆیه هه‌ندیک له‌ پێش‌ینان (سه‌له‌ف) ده‌لێن: ((مَنْ عَبْدَ اللَّهِ بِالْحُبِّ وَحْدَهُ فَهُوَ زَنْدِيقٌ)) واته: هه‌رک‌س ته‌نها له‌به‌ر خو‌ب و خو‌شه‌ویستی به‌ندایه‌تى خ‌وای گه‌وره بکات ئەوه زه‌ندیق‌ه (٣٠) /

(٣٠) وه‌ک هه‌ندیک له‌ سو‌ق‌ی یه‌کان (ئه‌ه‌لی ته‌سه‌وف) بانگه‌وازی ئەوه ده‌که‌ن که خو‌شه‌ویست و ئەه‌بابی خ‌وان، ته‌نها له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌ خو‌شه‌ویستی بۆ خ‌وا به‌ندایه‌تى بۆ ده‌که‌ن، به‌بێ ترسان له‌ سزاو عه‌زایی و ره‌جائو ئومید‌ى لێ خو‌ش‌بون و پا‌داشتی، وه هه‌ر ئەمه‌یه گه‌وره‌ترین هۆکاری گومرایى و ضه‌لاله‌ت و ئینحراف و لادانیان، چونکه ئەوان موخاله‌فه و پێچه‌وانه‌ی فه‌رمانی خ‌وای گه‌وره‌یان کردووه، له‌ کاتی‌کدا ئەو فه‌رمانان پێ ده‌کات له‌گه‌ڵ خو‌شه‌ویستی دا ترس و ئومید‌مان هه‌بێت پێی، وه‌ک ده‌فه‌رمو‌یت: ((وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا)).

ههروهه دهفهرموون: ((ومن عبده بالخوف وحده فهو حروري)) واته: وه ههركهس
تهنها لهبه ر خهوف و ترس بهندايهتي خواي گهوره بكات نهوه حروري يه، واته
خهواريجه). ^{٣١} / وه ههروهه دهفهرموون: ((ومن عبده بالرجاء و حده فهو مرجئي))
واته: وه ههركهس تهنها لهبه ر (الرجاء) هيوا و ئوميد بهندايهتي بكات نهوه
مورجيئهيه). ^{٣٢} / بهلام بهلام نههلي سوننهت و جهماعهت به ههموو نه شتانه پيكهوه
بهندايهتي خواي گهوره دهكهن.

شروط قبول العبادۃ:

مه رجه كاني دروستي و قبول بوني بهندايهتي:

- ههروهه مه رجه كاني دروستي و په سهندي بهندايهتي (٣) شتن:
- (الايمان) باوهرى تهواوهدتي.
 - (الاخلاص) دل سوزي و نيهت پاكي.
 - (الاتباع) له سهر بنه ماي پيياز و شوين كهوتن بيت.
- عيبادت و بهندايهتي هيچ كهس دروست و په سهند نابيت به بي هيچ كام له م
مه رجان، واته به نه بووني يه كي يان بهندايهتي وهرناگيردريت.
- (الايمان): هه ر بهندايهتي يه كه به بي (ايمان) باوهره وه بكريت، نهوه وهرنه گيراوه و
مه ردوده به سهر بكه ره كهيدا، چونكه خواي گهوره دهفهرمويت: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبًا﴾ النحل ٩٧ واته: هه ر

نهو گومرا و سهر لي شيواوانه تيگه يشتو ترو زانا ترين له پيغه مبه ران و پياو چاكان، كه خواي گهوره وه سفيان
دهدات به ودي كه بهندايهتي دهكهن بوي به ترس و ئوميدوه و، وه سف و سه ناياي دهكات ...
(٣١) الحرورية: دهكه پيته وه و دهر پيته پال شاري حروراء، چونكه خهواريجه كان يه كه م شوين بوو تييدا
دهركهوتن.

(٣٢) مورجيئه (المرجئة): نهو تاقمه گومرا و سهر لي شيواوهن، كه كرده وه (عهمل) له ايمان جيا دهكه نه وه، وه
دهلين: (يرجنون) واته ايمان دوا دهخن و جياي دهكه نه وه له كرده وه، و ناكه نه مه رجي يان پوكنيك له
روكه كاني ايمان، وهك زوريك له خه لكي نه م پورگار ه نه گه ر بانگه واز بكرين بو نويز كردن يان هه ر يه كي كه له
فه رائيزه كان، يه كسهر ده لين (ان الله غفور رحيم) به بي نه وه ي بين به دم يه كي كه له فه رائيزه كان و جي به جيان بكن
... / ههروهه وهك بانگ خوازاني (سهله في) پييان وايه نهو حاكم و كاري به دهسته ي حوكم به قورئان نهكات ناتوانيت
پي بلهيت كافر، چونكه هه ر نه مه لي هه يه ئيشه لا پورزيك بيكات !!

كهسيك _ نير بيت يان مي _ هر كاريكي چاك بكات، به ئيمان و باوهره وه، به ئين بيت بيژنين به ژيانكي سه عادت يان بيدهيني له قيامتدا به هشت)). ده بينين خوي گه وه ئيماني كردوته مهرجي وهرگرتن و په سەندی به ندياه تي و كرده وه چاكه كان...

• (الاخلاص): دلسوزي و نيهت پاكي و يه كلايي ته واوه تي بو خوي گه وه: نه مه يش وهك ئيمان به بي بووني به ندياه تي (عيبادت) وهرناگيرديت، چونكه خوي گه وه له فهرموده يه كي قودسي دا ده فهرمويت: ((أنا أغنى الشركاء عن الشرك من عمل عملاً أشرك فيه معي غيري تركته وشركه وفي رواية فأنا منه بريء هو للذي عمله)). رواه مسلم) واته: من به ريم و بي ويستم له و كه سانه ي كه هاوه لهم بو داده نين (موشريكان)، ههركه س هر كرده وه يهك بكات و كه سيكي ديكه ي تي دا بكا ته هاوه ل و شه ريكم، نه وه كرده وه كه و شيركه كه نه ده مه وه به پوي خوي دا، وه له پيوايه تيكي تر دا ده فهرمويت: نه وه من به ريم له و كرده وه يه، و بو نه و كه سه يه كه له پيناوي دا و بو نه وي نه جام داوه)). واته من لي ي وهرناگرم. / خوي گه وه هيج كار و كرده وه يهك وهرناگريت هه تا خاليصه ن تاك و ته نها له بهر ره زامه ندي نه و نه بيت و له پيناوي نه و دا نه بيت ..

• وه ههروه ها (الاتباع): خوي گه وه هيج به ندياه تي يهك وهرناگريت و په سەندی ناكات هه تا له سه ر بنه ماي شوين كه وتني قورئان و سوننه ت نه بيت، واته له سه ر ئيتباع بيت و سه وابي تي دا بيت، و به و جو ره بيت كه خوي له شه ريعة تا بوي دا ناوين، چونكه پيغه مبه ري خوا (صلي الله عليه وسلم) ده فهرمويت: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ)). يان ده فهرمويت: ((مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ))^{٣٣}. واته: هر كه س كاريك به زياد بكات له م دينه داو فهرماني ئيمه ي له سه ر نه بيت (قورئان و سوننه ت) نه وه ده دري ته وه به سه ري داو لي ي وهرناگريت)).^{٣٤}

٣٣) متفق عليه: ئيمامي بوخاري و موسليم ره حمه تي خويان لي بيت ريوايه تيان كردوه .

٣٤) (جاريكيان پرساريان كرد له (فضيل) ي كوري (عهياض) له باره ي ئايه تي ﴿لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ الملك ٢).

پرسیان (أحسن) چاكترين كرده وه چيه ؟

هر بویه (سه عیدی کوپی جوبهیر) رحمهتی خوی لیبت هه مووکات دهیفرموو: ((لا یقبل قول و عمل إلا بنية، ولا یقبل قول و عمل و نية إلا بموافقة السنة)) . واته: هیچ کات و کردار و گوفتار و درناگیردیت بهی نیهت، و ههروهه کردار و گوفتار و نیهت و درناگیردیت، بهی موافقهتی سوننهت)).

ههروههه تابیی پایه بهرز (حهسهنی بهصری) به رحمهت بیت دهفرمویت: ((لا یصلح قول و عمل إلا بنية، ولا یصلح قول و عمل إلا بموافقة السنة)) . واته: کردار و گوفتار راست نابیت بهی نیهت، و کردار و گوفتاریش ئهگه نیهتیشی لهگه لدا بوو و درناگیردیت ئهگه لهگه ل سوننهتدا نه بیت)).

داوا دهکهن له خوی گهوره که توفیق من و ئیووش بدات بو به ندایهتی و عیبادهتی راست و صهحیح، و کردهوه کانمان لی قبول بکات و ئاخیرهتمان به خیر بگیریّت .

برای موسولمان: به ژداریه له بلاو کردنهوهی ئه کاره پرخیردها، به بلاو کردنهوهی یان کوپی کردنی، چونکه پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) دهفرمویت: ((الدال علی الخیر کفاعله)) .

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه وسلم

فرمووی: (أخلصه و أصوبه)، واته ئهوهیان که له هه موویان زیاتر ئیخلاصی تیدایه و له سه ره صهوابه .
وتیان: ئهی ئه بو علی (أخلص و أصوب) چییه؟
فرمووی: ((إن العمل إذا كان خالصاً ولم يكن صواباً لم يقبل، وإذا كان صواباً ولم يكن خالصاً لم يقبل، حتى يكونا خالصاً و صواباً، والخالص أن يكون لله، والصواب: أن يكون على السنة)) .
واته: ((ئهگه کردهوه تهنها به ئیخلاص و دلسوزی یهوه بکریّت و له سه ره صهواب نه بیت، ئهوه و درناگیریّت و په سه ند نیهه، خو ئهگه له سه ره صهواب بیت به لام دلسوزی و ئیخلاصی تیا نه بیت ئه ویش به هه مان جوړ هه دروست نیهه، و (خالص) ئهوهیه که تهنها له پیناوی خوی گه وردها بیت، و (صهواب) یش ئهوهیه له سه ره سوننهت بیت)) .